

den 1 januari 1978, har ändrat licensordningen, så att en mindre del av licensintäkterna, i enlighet med vad kulturministern beslutar, används för att finansiera i) radio- och tv-bolag som får offentliga bidrag men som inte själva är offentliga och ii) medie- och filmföretag som bidrar till, men inte själva bedriver radio- och tv-verksamhet?

(¹) EUT L 347, 2006, s. 1.

(²) EGT L 145, 1977, s. 1.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Sofiyski gradski sad (Bulgarien) den 26 augusti 2022 –
Brottmål mot CI, VF, DY**

(Mål C-574/22)

(2022/C 424/42)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Sofiyski gradski sad

Tilltalade:

CI,

VF,

DY

Tolkningsfråga

Är det förenligt med bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 273/2004 av den 11 februari 2004, (¹) som kompletterar rambestämmelsen i artikel 354a i Nakazatelen kodeks (strafflagen) jämförd med artikel 3.4 i Zakon za kontrol varhu narkotichnite veshchestva i prekursorite (lagen om kontroll av narkotika och narkotikaprekursorer), att en person befins skyldig för innehav av ett ämne i kategori 3 i bilaga I, närmare bestämt saltsyra (väteklorid) i en mängd av 585 milliliter (0,585 liter)?

(¹) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 273/2004 av den 11 februari 2004 om narkotikaprekursorer (EUT L 47, 2004, s. 1).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesgerichtshof (Tyskland) den 7 september 2022 –
brottmål mot MV**

(Mål C-583/22)

(2022/C 424/43)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesgerichtshof.

Parter i brottmålet vid den nationella domstolen

MV

Ytterligare deltagare i rättegången: Generalbundesanwalt beim Bundesgerichtshof

Tolkningsfrågor

1) Får en nationell domstol mot bakgrund av principen om likabehandling enligt artikel 3.1 i rambeslut 2008/675/RIF⁽¹⁾ jämförd med artikel 3.5 i rambeslut 2008/675/RIF, i en situation där en gemensam påföljd som omfattar påföljder som fastställts genom fällande domar i Tyskland och i en annan EU-medlemsstat skulle ha utdömts om det varit fråga om inhemska domar, döma till en påföljd för brottet som begåtts inom landet, när ett fiktivt beaktande av påföljden som utdömts i den andra medlemsstaten skulle leda till att den enligt tysk rätt längsta tillåtna gemensamma påföljden vid tidsbestämda fängelsestraff skulle överskridas?

2) Om fråga 1 besvaras jakande:

Är det för att iaktta kravet på att en påföljd som utdömts i en annan medlemsstat ska beaktas enligt artikel 3.5 andra meningen i rambeslut 2008/675/RIF nödvändigt att den domstol som har att avgöra målet i samband med att påföljden för det inhemska brottet fastställs i detalj redovisar för och motiverar den nackdel som avsaknaden av en möjlighet att meddela en dom med gemensam påföljd – i enlighet med principerna om fastställande av en gemensam påföljd enligt tysk rätt – innebär för den tilltalade?

⁽¹⁾ Rådets rambeslut av den 24 juli 2008 om beaktande av fällande domar avkunnade i Europeiska unionens medlemsstater vid ett nytt brottmålsförfarande i en medlemsstat (EUT L 220, 2008 s. 32).

Överklagande ingett den 7 september 2022 av Ryanair DAC av den dom som tribunalen (tionde avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 22 juni 2022 i mål T-657/20, Ryanair mot kommissionen (Finnair II; Covid-19)

(Mål C-588/22 P)

(2022/C 424/44)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Ryanair DAC (ombud: V. Blanc och F.-C. Laprèvote, avocats, D. Pérez de Lamo och S. Rating, abogados, E. Vahida, avocat)

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen, Republiken Frankrike, Republiken Finland

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva den överklagade domen;
- med stöd av artiklarna 263 och 264 FEUF ogiltigförklara Europeiska kommissionens beslut C(2020) 3970 final av den 9 juni 2020 om statligt stöd SA.57410 (2020/N) – Finland covid 19: Rekapitalisering av Finnair, och
- förplikta kommissionen att bära sina rättegångskostnader och ersätta klagandens rättegångskostnader, samt förplikta intervenienterna vid tribunalen och (eventuellt) vid domstolen att bära sina rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Klaganden har till stöd för sitt överklagande åberopat fyra rättsliga grunder.

Den första grunden: Tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning och missuppfattade uppenbart omständigheterna i det att den inte ansåg att det förelåg allvarliga tvivel beträffande den felaktiga tillämpningen av det tillfälliga regelverket och artikel 107.3 b FEUF.

Den andra grunden: Tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning och missuppfattade uppenbart omständigheterna i det att den inte ansåg att det förelåg allvarliga tvivel beträffande åsidosättandet av icke-diskrimineringsprincipen och proportionalitetsprincipen.